

[Lundberg.]

lem ved jo uhyre godt, at vi principielt ikke havde noget imod hans Ændringsforslag, og det ærede Medlem ved ogsaa godt, at hvis vi her i Rigsdagen skal gennemføre noget som helst af nogen Art, saa er vi flere Partier, der maa forhandle med hinanden og søge at komme hinanden saa nær som muligt. Naar den højtærede Finansminister nu i Aar havde den Tro, at han vilde kunne stemme Partiet Venstre mildere og maaske faa dem til at gaa med til Lovforslaget ved at imødekomme dem derved, at der kun skulde udskrives det halve af Grundværdistigningsskylden i Stedet for tre Fjerdedele, er det dog givet, at det var hans Pligt at foreslaa det. Det ærede Medlem Hr. Hans Hansen siger herfra, at han ikke kan forstaa vor Stilling, og føjer saa til, at Befolkningen ude omkring endnu mindre vil kunne forstaa den. Jeg tror ikke, det ærede Medlem saa aabenbart og ligetil skal slutte fra sig selv til Befolkningen. Det staaar intetsteds skrevet, at Befolkningen ikke vil kunne forstaa, hvad det ærede Medlem tilfældigvis ikke selv kan forstaa. Det er en Slutning, han skal være noget varsom med at drage. Jeg tror, at Befolkningen udmærket godt kan forstaa, at naar vi ønsker at føre Lovforslag igennem i Rigsdagen, stiller vi os imødekommende overfor de Partier, vi ved har Flertal i Landstinget. Det er en uhyre nem og taknemmelig Politik at sige: Vi vil kun fremsætte Lovforslag, som i et og alt kan tilfredsstille vor egen politiske Opfattelse; kan vi ikke faa det, Gud bevares, saa faar vi ikke noget, saa maa det hele ligge! Jeg tror nu altsaa, at naar det ærede Medlem vil tænke sig om, vil han kunne forstaa, at et stort Parti som Socialdemokratiet ikke kan tillade sig at føre en saa fuldkommen demagogisk Politik, som det lille Retsstatsparti kan, et Parti, som vi jo ikke regner med, fordi det er saa revnende, trekvart lige gyldigt, hvad de stemmer for her i Rigsdagen. Vi kan undvære Retsstatspartiets Repræsentanter her i Folketinget. Og i Landstinget, naa ja, der kan de af gode Grunde ikke hjælpe os. Derfor maa vi naturligvis lægge vor Politik saaledes an, at vi kan sige til Befolkningen — som det ærede Medlem er saa venlig at nævne for os —, at vi har gjort, hvad vi kunde, for dog at faa et brugeligt Resultat. Men det naar man ikke ved bare at staa til Parade her og sige: Nej, det skal kun være efter vort Hoved. Det kan det ærede Medlem tillade sig, som sagt, fordi han

ikke kan slaa noget i Stykker, og det kan de Herrer ikke gøre i noget Forhold. De tre Mænd kan føre en billig Politik til enhver Tid, det erkender vi, og det har vi affundet os med for længst.

Derimod har jeg endnu en Bemærkning til Venstre. Jeg kunde have Lyst til at lyse efter det ærede Medlem Hr. Duborg, som ved Sagens første Behandling stillede sig overordentlig velvilligt. Der maa være sket et eller andet menneskeligt med ham i hans Parti; jeg beklager det.

Pinholt: Det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) beklagede Venstres Stilling af Hensyn til Sognekommunerne. Det radikale Venstre har saa megen Kærlighed til Sognekommunerne i Omtale, i Gerning er det ikke saa overdrevent, hvad de har gjort. Jeg ved nu egentlig ikke, hvor meget mere Sognekommunerne kan faa i Grundværdistigningsskyld, hvis dette Lovforslag gennemføres, end efter den gældende Lov; thi medens den gældende Lov giver Sognekommunerne det hele, giver dette Lovforslag dem ikke mere end $\frac{3}{4}$, saa jeg tror ikke, det kan blive til noget, der er værd at nævne.

Den højtærede Minister udtalte, at han ikke regnede med, at Landbrugsjord vilde blive undergivet denne Beskatning, i alt Fald ikke i et Omfang, som betød noget. Det er vistnok rigtigt. Jeg tror, at Landbrugsjorden overhovedet ikke skal drages ind under denne Lov, før den bliver byggemoden. Thi der er ikke noget som helst for nogen som helst at komme efter med Hensyn til Landbrugsjordens Værdistigning, undtagen naar den er blevet byggemoden, eller den har faaet højere Værdi paa Grund af den tiltagende Befolkningsmængde. Derfor er det slet ikke det, der har været det afgørende for os; det, der har været det afgørende for os, er, at vi vilde have den givne Lov af 1926 prøvet for derigennem paa en lemfældig Maade at se, hvordan hele den nye Beskatning kan komme til at ligge retfærdigst og bedst, og det tror jeg er rigtigt.

Og til Socialdemokratiet vil jeg gerne sige, at den tidligere Indenrigsminister, Handelsminister Hauge har foreslaaet, at der skulde kun tages 15 pro mille. Vi har 10, det er egentlig hele Forskellen, længere var man ikke. Nu skal det hele gaa i Kommunens Kasse, saa jeg synes egentlig ikke, at der er noget at tale om her. Nu siger det ærede Medlem, at der er mange Kommuner, som ikke har kunnet faa Del i Grundværdistigningsskylden, fordi de ikke